

Publicerad 2007-10-10 10:47 av Dan Linder

200-ordare.

Rödvinsbabe by night

Till slut tände han lampan över köksbordet där vinet bildat två tunna röda glador på glaset, och sa:

-Solen håller på att gå upp.

-Fuck att jag tänker lägga mig, sa hon.

Mötte inte hans blick. Trotsig. Satt med hakan i handen, armbågen stödd mot bordet som när man gör en matteläxa. Håret för ögonen.

-Hur länge tänker du vara uppe?

-Tillräckligt länge.

-Gör det nåt om jag lägger mig? frågade han.

-Ja, sa hon. Du är mitt sällskap. Går du och lägger är du inget sällskap och jag blir ensam.

-Jag ligger i nästa rum.

-Vore bättre om du satt i samma.

Hon snurrade ett vinglas, fattade dess stjälk och snurrade. Gjorde cirklar som gick i varandra. Som Audimärket. Som han, hon och natten. Konstpauserna.

-Det finns mer.

Hon vägrar.

-Ska fixa en kudde så kan du sova över när du kommer. Det är bara en åttisäng.

-Jag tar ingen plats.

Han strök med händerna över ansiktet; hon följde varje rörelse.

-Vi borde ändå ringa, jag hämtar mobilen. Stannade. Sa:

-Sover han?

-Spelar ingen roll, sa hon. Han vet var jag är.

Mannen sträckte sin mobil till henne.

-Ring din farsa. Jag får förklara för honom senare.

Mobilen har snabbuppringring och en signal som sträcker sig oändlig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Dan Linder med Poeter.se id #2384 innehar upphovsrätten